

PASAULES LATVIEŠU 3X3 SAIETS RUCAVĀ

PŪRALĀDE

Piektdiena, 2014. gada 18. jūlijs

Lai būtu miers

Ceturtdienas vakarā pēc ekskursijām nometnes vietā trīsreiztrīsniekus sagaidīja Austra Pumpure ar Austras bērniem.

Iesākumā, kad Austra dziedājusi Imanita Kalniņa dziesmas, pēc 100. koncerta pienākusi vēstule no kādas skolotājas, kura aicinājusi dziedāt latviešu tautasdziesmas, piebilstot, ka droši vien pilnas zāles neizdotos savākt. Tomēr pareģojums nav piepildījies, un pat 150. tautasdziesmām veltītais koncerts bijis pārpildīts. "Latviešu tautasdziesmās ir viss, kas vajadzīgs, tā ir mūsu dziesmotā Bībele," sacīja Austra.

Nometniekiem Austra ar Austras bērni dziedāja par karu, sakot, ka dara to, lai nebūtu karu, kā arī vairākas Saules dziesmas. Koncerta noslēgumā viņi nospēlēja pasaules dzīvespriecīgāko un cerībām pilno "Bēdu, manu lielu bēdu". Optimismā to nevarot pārspēt neviena tauta ar savām dziesmām. ♦

Laura Bitiniece

DIENAS PLĀNS

Rīt, 19. jūlijā

Zied rozītes, zied magones,
Uz māsiņas pūra vāka;
Kad pacēla pūra vāku,
Tad ziedēja villainītes.

8:00 – 8:45 Rīta cēliens – celšanās,
putnu klausīšanās, pastaigas dabā,
vingrošana, meditācija
9:00 – 9:30 Brokastis
9:40 – 10.10 3x3 TV
10:15-12:45 Rīta ievirzes
13:00-14:30 Pusdienas
14:30-17:00 Pēcpusdienas ievirzes
17:15- 19:00 Izstāde (skolas priekšā),
gatavošanās noslēguma vakaram
19:00-20:00 Vakariņas
20:15-22:00 Noslēguma vakars (estrādē)
22:30 - ... Nīkšana, danči

SVEICAM

Sveicam jubilāri!

"Ej, Laimiņa, tu pa priekšu, es tavās
pēdiņās!" Sirsnīgi sveicam dzimšanas
dienā **Kristīni Liepiņu!** ♦

PAZIŅOJUMI

Nenokavē autobusu!

Šovakar autobusi uz daudzinājuma
norises vietu Muižas kalnu kursēs no skolas
no plkst. 19.45 līdz 20.00. Nenokavējiet! Tie,
kam ir savs transports, aicināti braukt ar to.

Bērnu pieskatīšana

Paralēli "Vilkaču" koncertam Treima-
ņu ģimene pieskatīs mazos bērnus nevis
bērnudārzā, bet blakus pasākumam.

Animācijas un teātra
sporta filmiņas

Sestdien 17:30 un 18:30 un svētdien
pēc 3x3 TV ziņām būs Animācijas un
Teātra sporta ievirzes priekšnesumi
(filmiņas) skolas sporta zālē 3 seansos.

Info par diskkiem:

1) 3x3 TV disku vari pasūtīt infocen-
trā! Cena 10 eiro. Bonuss – diskā būs arī
animācijas ievirzē bērnu zīmētā filmiņa!
2) 3x3 skaņu disks būs nopērkams
nometnes beigās. Cena 5 eiro.
3) 3x3 fotogrāfijas nebūs diskos, bet
pēc nometnes (ne uzreiz) būs pieejamas
internetā. Kad fotogrāfijas būs gatavas,
informācija tiks izsūtīta uz e-pastiem.

Dziesmu grāmata nīkšanā

Nīkšanā pazudusi viena no trim dzies-
mugrāmatām. Lūgums atnest atpakaļ! ♦

VAKAR

Gan dievkalpojums, gan koncerts,
gan skaista vakardziesma

Ceturtdienas vakarā Rucavas lute-
rāņu baznīcā notika dievkalpo-
jums, kurā kopā ar vietējiem ļaudīm pie-
dalījās arī 3x3 saietā dalībnieki un kurā
kalpoja gan vietējais draudzes prāvests
Ainars Jaunskalže, gan Liepājas diecēzes
bīskaps Pāvils Brūvers.

Bīskaps savā sprediķī aicināja katru
meklēt un atrast tās vērtības, ko ikdienā
neredzam, un atbrīvoties no krāmiem,
kas varbūt sakrājušies dvēselē. Par gal-
veno vērtību bīskaps sauca ticību Die-
vam, gan atzīdams par svarīgām arī lat-
viešu tautas garamantas.

Pēc dievkalpojuma visus priecēja Rī-
gas Tehniskās universitātes jauktais koris
Vivere, kura diriģents ir bijušais rucavnieks
Gints Ceplinieks. Tas bija arī kā sveiciens
saieta dalībniekiem no Pasaules koru
olimpiādes, kas nupat kā bija beigusies

Rīgā. Koris izpildīja daudzveidīgu reper-
tuāru – gan Pētera Plakida, Selgas Mences
darbus, gan tautas dziesmu apdares, gan
Kārļa Lāča komponēto fināla dziesmu no
Liepājas teātra izrādes *Pūt, vējiņi*.

Pēc jaukā, profesionālā priekšnesuma
koristiem paldies teica gan Rucavas pa-
matskolas direktore Liena Trumpika, kuras
ideja bija sava bērnības drauga diriģēto
kori uzaicināt uz 3x3 saietu, gan pašval-
dības vadītāja Irēna Šusta, gan saietā va-
dītāja Inese Krūmiņa. Inese dāvināja Ulda
Siliņa grāmatu *Ko nu, Andriev, dzērājām
dzērāja valoda* ar apkopotām 3x3 dzelte-
nās preses slejām no saietu avīzēm, mu-
dinot palasīties, un, kas zina, sagribēšot
nākamgad pieteikties par dalībniekiem.

Pasākums noslēdzās ar sveiču aiz-
degšanu un kopīgu vakardziesmu laukā
pie baznīcas. ♦

Daiga Bitiniece

Orientējoties iepazīst apkārtni

Tie, kas ceturtdienas vēlā vaka-
rā piedalījās nakts orientēšanās
sacensībās, nu vislabāk zina, kā atrast
kādu Rucavas objektu arī tumsā.

Pavisam bija 31 dalībnieks, kas star-
tēja piecās komandās. Pēc attēla bija jā-
atrod kontrolpunkts, kur bija tāds pats
attēls kā kartē, un no atrastajiem attē-
liem jāizveido jauna karte. Uzvaru izcī-
nīja komanda *Kokneši* – Aira, Tīna, Artis,
Valts. Otrajā vietā *Brīvais kritiens* – Dārta,
Grieta, Edgars, Leo Larss, Andis. Trešajā
vietā – *Trīs aši žagariņi* – Elza, Kaspars,
Kaiva. 4./5. vietu dalīja *Laimīgais pieci-
nieks* un *Žurķi* (tajā bija apvienojušies 10
bērni). Trase bija ap 3 km gara, visi atra-
da visus punktus, pastāstīja Sporta ievir-
zes vadītāja Daiga Gabrūna. ♦

Daiga Bitiniece

RUCAVNIEKI

Rāda Rucavu visā tās krāsainībā

Kad Liena Trumpika, Rucavas pamatskolas direktore, aicināta savā skolā uzņemt 3x3, viņas pirmais uzstāšanās bijis – tikai pie nosacījuma, ka saietā dalībniekiem tiek parādīta Rucava visā tās krāsainībā. Šonedēļ skaisti baudām Rucavu, un gan Lienu, gan viņas mamma Dzintra Skrube to mums rāda aizrautīgi.

Liena ir tā "ass", ap kuru viss vijas, kā saka saietā vadītāja Inese Krūmiņa – par Lienu nekas nebūs par daudz sacīts – tik ļoti liels ir viņas devums šī saietā organizēšanā. Arī šonedēļ Lienu visu redz un, šķiet, nokārto ikvienu jautājumu, pirms tas vēl tiek skaļi izteikts. Viņa arī pagūst vai ikvienam apjautāties, kā klājas, viņa ir gide novada mācībā un ekskursijā, Brīvajā mikrofonā uz skatuves pūš stabuli, bet nikšānā – melodiju izpūš pat no alus pudelēm.

Savukārt Lienas mamma Dzintra bija lielā organizatore un koordinētāja pirmajam Rucavas 3x3 pirms 13 gadiem, kad bija skolas ārpusklases darba organizatore un bērnu folkloras kopas vadītāja. Arī tagad viņa ir visur klāt – bija lielā runātāja rucavnieku koncertā, Apvārsni stāstīja par Rucavu un bija ekskursijas gida palīgs. Ikdienā Dzintra "Zvanītāju" mājā tūristiem stāsta par Rucavu rucavnieku mēlē.

Direktore Lienu saka – nozīmīgi ir tas, ka viņas te saietā ir trīs paaudzes – arī meitas Ausma Eliza un Alida Emīlija strādā, priecē un arī pašas priecējas. Ausma deļojo "Rucavietī", palīdz, kas nepieciešams, un paspēj uz kalšanas ievirzi un dančiem.

Savukārt Alida šonedēļ strādā virtuvē, bet paspēj arī uz kokles mācību.

Dzintra un Lienu ir rucavnieces ar "saknēm", kaut gan daļu dzīves dzīvojušas arī citur. Dzintra pārcēlusies uz šejieni, kad pēc mammas aiziešanas aizsaulē negribējies māju postā laist. Savukārt Lienu te pavadījusi bērnības vasaras, bet par istu rucavnieci ieprecējusies. Nu jau 20 gadus viņa te ir skolotāja un trešo gadu arī skolas direktore.

Par gadu, kas aizritējis 3x3 zīmē, Lienu saka – tas bija smags. Taču ir gandarījums, ka ir izdarījusi, ko no viņas gaidīja un kas bija viņas spēkos. "Zinu, ko varu. Tas norūda," saka Lienu. Un ir gandarīta, ka piepildījies viņas uzstāšanās parādīt trīsreiztrīsniekiem Rucavu visā tās krāsainībā. ♦

Rasma Zvejniece

1.

2.

1. Dzintras vecmamma Mārgjeta Pipare bija izcila teicēja, 1920. gadā viņas dziesmas pierakstīja Melngailis, par ko Mārgjeta dabūja medaļu
2. Dzintras mamma Anna Kestere dziedājusi koros un dejojusi tautas dejas, piedalījies vairākos Dziesmu svētkos

Cita citu *uzpucē*

Nav šaubu, ka nometnē visi pamanijuši māsu Tapiņas, un liela daļa no viņām kaut ko jau paspējuši iemācīties. Būdamas Rucavas nemateriālā kultūras mantojuma turētājas, viņas dzied, šuj un izšuj, gatavo ēst un stāsta stāstus, darīdamas to tā, kā tikai Rucavā prot.

Māra, Dace un Inga jau vairākus gadus desmitus, kā pašas saka, dzīvo Rīgā un strādā parastu algotu darbu. Par to runāt neesot vērts, labāk pateikt, ko katra dara 3x3. Māra vada *Rucavnieku launagu*, Dace *Pūra vēdināšanu* un Inga Rucavas kreklu izšūšanas ievirzi. IZRĀDĀS, ka patiesībā viņas tikpat labi varētu aizvietot viena otru – ja vien Mārai iedod brilles adatas darbiem, un Ingai lielāku prieku no publiskas runāšanas.

Māsām Rucavā ir, kur atgriezties – dzimtas mājās Sudargos saimnieko mam-

mas brālis, un šeit atbraucot, Tapiņas kļūs par istām lauciniecēm. Līdz brauc arī Daces meita Lība (15).

Dzīvesziņu un dzīves dziņu, kā uzsvēra Māra, ieguvušas no mammas Annas, vecmammās Annas, tēva mātes Mārgjetas un tēva vecākās māsu Annas. Tieši pēdējā ir bijusi mīļās omes vietā – mācījusi dzīves gudrību caur dziesmu, ticējumiem un vie-

tējiem pastāstiem. Māsu ir vienisprātis, ka Annu savā starpā citē joprojām.

"Mamma un vecmāmiņa bija skarbas sievas. Mammās mamma Anna caur Sibīriju izveda bērnus un 85 gadus veco vīramāti," Dacei iesākot, asaras saskrien acīs, bet viņas teikto viegli uzķer māsu un turpina. "Mācīšanās no viena vai otra cilvēka nav jāsaprot tik burtiski. Visa ģimene kopumā veidoja apkārtni, kurā izaugām," saka Inga. Ja cilvēkam pietiek roku un prāta apgūt pasauli, tad pārmantošana notiek dabiski.

Kas tad viņām kopīgs un kas tomēr atšķirīgs? Visas esot ātras darītājas, ātras gājējas, ātras ēdājas un runātājas. Tāpēc sarunā ar visām trim kopā grūti atšķirt, kas kuru domu iesāk, kas pabeidz: "Kas mums kopīgs? Pamanīji, ja? Mēs viena otru papildinām, apraujam un uzpucējam, kad tik vajag." Māra esot direktriese, Daci māsu nokristījušas par sabiedrisko attiecību speciālisti jeb grūto klientu menedžeri, savukārt Inga visam paklausa, dziedādama skaistāk par visām. ♦

Laura Bitiniece

3x3 ģimenes

Rihards, Kaspars, Dace un Elza Zakuļi no Rīgas 3x3 saietā ir pirmoreiz. Kaspars ir tehniskais direktors uzņēmumā "Zaļais punkts", bet Dace strādā birojā. Par pirmo 3x3 pieredzi stāsta Rihards, godīgi atzīstoties, ka līdz šim par 3x3 neko nav zinājis: "Zināju, ka brauksim uz nometni, bet nezināju, kas tas būs. Tāpat jau vasarā nav ko darīt, tādēļ braucu vien. Kad bija jāizvēlas ievirzes, sākumā biju atzīmējis ļoti daudzas, bet tad izrādījās, ka jāizvēlas tikai trīs ievirzes dienā. Eju uz metālkalšanu, ļoti patīk ievirze "No pušiem par vīriem" – mēs ietērpāmies bruņās un cinījāmies ar polsterētiem zobeniem. Esmu iepriekš dejojis tautas dejas, tādēļ arī dančos man bija viegli. Ja kāds man jautātu, kas ir 3x3, es teiktu, ka tas ir saiets, kurā ir dažādas radošas darbnīcas, kurā var daudz ko jaunu uzzināt par Latviju un kaut ko sev izgatavot. Ja man būtu iespēja, es gribētu atkal uz 3x3. Mēs visa ģimene te satiekamies ēdienreizēs un pastāstām, kā kuram gājis. Zinu, ka mamma iet pie zāļu sievas, uz spēka avotiem un pie masieres, tētis – uz politiku un vīna darināšanu, bet māsa uz animāciju un mālu."

Andis, Zanda un viņu trīs bērni Dārta, Grieta un Jēkabs Zvīguļi piedzīvo 3x3 saietu otro reizi un šurp atbraukuši no Ikšķiles. (Fotogrāfijā gan redzat vien Dārtu un Grietu, pārējie aizņemti ievirzēs.) Pirms diviem gadiem Kocēnos viņi pirmo reizi uzzināja, kas ir 3x3, bet šogad priecājas, ka jaunākais bērns Jēkabs (3) ir gana liels, lai ļautu arī tētiem un mammai apmeklēt ievirzes un apgūt jaunas zināšanas un prasmes. Latviskās

tradīcijas ģimene cenšas iedzīvināt ne tikai nometnes nedēļā vien, bet arī ikdienā – Zanda apmeklē kokles nodarbības Ikšķiles Brīvajā skolā, kur mācās abas Zvīguļu meitas (9 un 7 gadus vecas), un apgūst aušanu Ogres aušanas studijā. Zandu interesē tautas tērpu raksti, jo pagaidām viņa vēl nav atradusi tos, kas viņu uzrunā. Tiklīdz tas notiks, viņa cer palēnām pati darināt sev godu tērpu, turklāt ideālā gadījumā tas būs tāds, ko var valkāt arī ikdienā. "Gribu valkāt smukas zeķes, ko var vilkt arī ejot pa ielu vai ciemos, ne tikai pāris reižu gadā latviskos rituālos," skaidro mamma Zanda. Rucavā Zanda celo jostas, koklē jau sarežģītākas meldijas pie Dinas Liepas un vakara ievirzēs vēdina rucavnieču pūru. Savukārt Andis pa dienām rokas arheoloģiskos rakumos kopā ar Andri Tomašūnu, bet no rītiem piedalās politiskās diskusijās pie Anša Bogustova.

"Es iemācījos izšūt Rucavas krustiņdūrienā," gandarīta **Māra Viksniņa** no ASV. "Visu mūžu esmu šuvusi un lāpījusi, bet tādus smalkus darbus līdz šim netiku darījusi". Viņai ir četras meitas, uz saietu atbraukusi kopā **ar vecāko meitu Helēnu un ar jaunākās meitas Brigitas dēliem Maksu un Silvanu Andersoniem**. Brigita pati pašreiz ir folkloras ekspedīcijā kopā ar Janīnu Kursīti. Mārai pavisam ir astoņi mazbērni, un, aizbraukusi mājās, viņa stāstīs par piedzīvojumiem Latvijas senvēstures ievirzē. Piemēram, lai dokumentētu, cik dziļi zemē atrasts metāla priekšmets, vajadzēja izmērīt urbja garumu. Māra saka: "Tas bija 77,5 centimetri, un man vienīgajai bija līdzī metramērs, kuru no rīta lietoju šujot!"

Silvans aizrāvēs ar loka šaušanu. Vilku mācība patīk arī Maksim. Viņš priecājas, ka izgatavojis putnu būri un ka tuvējā diķī ķeras karūsas. Makšķernieka panākumus uzmanīgi vēro fanu klubīnš – septiņi zēni un kaķis. Mincis tik dedzīgi kāro zivi, ka lec un noķer, pirms tā atbrīvota no āķa. Ja reģistrēsīm saietu rekordistus, Maksis ir cienīgs pretendents – viņam ir 12 gadi un jau 12 reizes piedalījies 3x3 saietos Katskiļos. Šo saietu ASV jau ceturto gadu rīko viņa mātesmāsa Helēna.

Kādu pieredzi Helēna aizvedīs mājās no Rucavas? Viņa auž celu jostas, spēlē kokli un teic, ka augustā saietā Katskiļos daļībnieku būs mazāk nekā te – 125, taču gaisotne būs tāda pati. Helēna cer, ka varēs sacīt tāpat kā vadītāja šeit: "Ja daļībnieki jūtas labi, tad arī es jūtos labi!" ♦

IEVITRZES

Uzņēmējs un filozofija

Ik pēcpusdienu saieta sievas un vīri tiekas ievirzē "Uzņēmējdarbības filozofija" Ģirta Ančevska vadībā. Ievirzes dalībnieks Armands Sidorovičs stāsta, ka sākotnēji ievirzes nosaukums viņu mulsinājis. Vārds "filozofija" iedrošinājis, bet vārds "uzņēmējdarbība" baidījis – galu galā, uzņēmējdarbība parasti saistās ar precīzu plānošanu un strukturēšanu, un cilvēkiem ar māksliniecisku dabu tas īsti neiet pie sirds. Tomēr jau pēc pirmās nodarbības Armands sapratis: būs labi. Jo sarunas ievirzē nav ne par uzņēmējdarbību, ne filozofiju šo vārdu klasiskajā izpratnē. Viņš stāsta: "Ievirzes vadītājs māca uz visu, arī uz sevi, paskatīties it kā no malas. Un vislabāk – skatīties dabā, tās norisēs un

procesos, jo dabā notiekošais vienlaikus ir stingri sastrukturēts, bet tai pašā laikā – neprognozējams. Tieši tāpat ir arī dzīvē: lielās lietas varam prognozēt, bet ir lietas, kurām jāļaujas. Nevar visu dzīvi sev kaut ko vilkt līdzī smagi kā gliemezim māju, noveļot visu uz likteni. Sak' man tā lemst. Dzīvē viss plūst, attīstās un mainās, nekam nevar pielikt punktu kā pilnībā pabeigtam. To izprotot un pieņemot, ir daudz vieglāk dzīvot. Tāpat ievirzē runājām arī par ideālās taisnības meklēšanu. Pareizāk sakot – par to, ka taisnība nemaz nav jāmeklē, jo tās nemaz nav – galu galā taisnība ir katram sava. Dzīve ir kā ritenis – viss nāk un aiziet tūlumā, un atkal atnāk atpakaļ. Jo vienkāršākus rāmīšus savai dzīvei uzzīmējam, jo vieglāk." ♦

Lolita Lūse

Ko dara izpalīdzīgi vīrieši

Trešdien pie ziņojumu dēļa parādījās intriģējošs jautājums: "Vai esi izpalīdzīgs vīrietis?"

Tālāk ne mazāk intriģējošs paskaidrojuma raksts: "Palīdzī izlikt kokos mūsu būrīšos! Ceturtdien pēc vakariņām."

Izrādās – Rucavas skolas skolēni ir izgatavojuši divas pūču mājas, bet tā kā to izmēri ir televizora lielumā un tie jāuzliek 6 metru augstumā, uzlikšanai vajadzīgs vīru spēks. Ceturtdien rīta pusē Putnu mācības zēni gāja mežā nolūkot vietu pūču būriem, bet vakarā izpalīdzīgie vīri tos uzlika. Nu Rucavas pūcēm būs mājas.

Bet Putnu ievirzē zēni meistaro būrus cielvā, strazdiem, erickiņiem – putniņiem, kas kuram pie mājām dzīvo. Ievirzes vadītājs Armands Zeidmans stāsta, ka viņam prieks dzirdēt atsauksmes, ka iepriekšējos gados nometnes laikā ga-

tavotajos būrīšos, ko puikas izliekot pie savām mājām, putniņi iedzīvojas un laimīgi dzīvo. ♦

Rasma Zvejniece

Nu ir zapte!

"Es tev atnesu konfektes un zapti!" „Evakar tādi gaviļpilni saucieni pusdienlaikā skanēja ģimenēs, kuru septiņus līdz trīspadsmit gadus vecie bērni apmeklēja Radošo sajūtu ievirzi, ko vada Ilze Cekule. Pirmkārt, pats zaptē vārīšanas process ir tik satraucošs, un tad nāk izgaršošanas sajūta, un dāvināšanas sajūta. Mamma, tēti, māsas un omes bija ļoti iepriecinātas: „Tev gan šodien bija garšīga ievirze!” ♦

Dace Kokareviča

Trīs vīri tīmeklī

To, ko šis nedēļas laikā izdarījuši Elviss, Uga un Dāvis, sestdien tu neredzēsi nedz izstādē, nedz koncertā, bet gan atverot interneta mājaslapu ar adresi 3x3.lv/KRATUVE/rucava2014. Tīmekļa ievirzes vadītājs Gundars Kalniņš palīdzēja puīšiem (Elvisam ir 13 gadi, Ugam – 12, un Dāvis ir visjaunākais) veikt tādu atbildīgu uzdevumu kā papildināt Rucavas saieta mājaslapu ar svaiģāko informāciju. Zēni paši bija rakstītāji, bildētāji, un paši ievietoja savu veikumu mājaslapā. Tīmeklis atrodas tajā pašā telpā, kur avīzes redakcija, un es pirmo reizi dzīvē atbildes no raksta varoņiem saņēmu nevis parastā, bet gan eksporta ceļā! Raug, lietpratīgo tīmekļa pārzinātāju jautājumi un atbildes.

Kāpēc izvēlējies tīmekļa ievirzi?

Elviss: "Šeit es pavadu laiku tā, kā man patīk. Tais animācijas un apgūstu daudz ko jaunu. Esmu uzzinājis daudzas lietas, kuras pirms tam netiku izpratis, tāpēc ļoti priecājos, ka izvēlējos tieši šo ievirzi."

Dāvis: "Es izvēlējos būt tīmekļa ievirzē, jo man patīk nodarboties ar datoriem. Izvēlējos rakstīt par sportu tāpēc, ka mani interesē sports, it īpaši basketbols. Man arī nedaudz patīk parakņāties pa internetu, tāpēc, kad esmu visus darbus veicis, to arī daru."

Kas tev tīmekļa ievirzē visvairāk patīk?

Elviss: "Iemācos daudz ko jaunu."

Dāvis: "Datora nodarbības un saieta dalībnieku intervēšana."

Savukārt Uga taisīja mājaslapai klipus – intervijas ar dažādu ieviržu vadītājiem, palīdzēja arī 3x3 avīzes redakcijas darbā, bija aizrāvēs ar dančiem, tāpēc interviju ar viņu atlikām uz laiku, kad atkal satiksīties kādā citā 3x3 saietā. ♦

Dace Kokareviča

IEVIRZES

“To es ēdīs, bet šo es neēdīs!”

Nē, tas nav teikums no bērnu gra-
Nžošanās pie brokastgaldā, bet
gan ventiņu zāļu sievas Līgas Reiteres
spriedums par to, kuras no viņas vadī-
tās ievirzes dalībnieku savāktajām “ne-
zālēm” liekamas salātu bļodās (esat taču
katrs vakariņās no tām panaškojies!) un
kuras ne. Tas gandrīz eksāmens, cik vē-
rīgi dalībnieki bijuši nodarbībās, iegau-
mējot, kuri augi droši ēdami un kuri – ti-
kai vienreiz dzīvē.

To, cik lieti noder Līgas padomi, pār-
liecinājos reiz ekstrēmā situācijā, kad,
braucot kopā ar Dzintras Gekas “Sibī-
rijas bērniem”, Krasnojarskas apgabālā
tālu no apdzīvotām vietām sanīkojās
vecāis busiņš. Mēs pašā pusdienlaikā pār-
ris stundas pavadījām pļavā un kā bites
pārtikām no baltā un sarkanā āboliņa
ziediem. Bet citā reizē sajaucu augus,
domādama, ka ēdami ir arī dzeltenie
vanagnadzīņi; tad nobijos, jo bija tā, kā
teiktu mans tēvs: “Lai vēders brīnās, kā
kuņģis cinās!”

Līga savas gudrības par augu ārst-
niecisko īpašību izmantošanu ir stāstī-
jusi ASV latviešiem un saņēmusi kompli-
mentu: “Kā tu pārzini seno indiāņu
ārstniecības paņēmienus?” Viss ir vie-
nots, vējš un putni iznēsā tās augu sēk-
liņas pa visu pasauli, saka Līga.

No Amerikas viņa pārvedusi bungas,
ar kurām saietā ritmo viņas dēls Pēteris.
Līga priecājas, ka Pēterim šī ir jau seš-
padsmitā nometne, bet pirmā, kurā pats
vada ievirzi “Teātra sports” un labi tiek
galā ar desmit aktrisitēm. ♦

Dace Kokareviča

No vīriem par māksliniekiem

Metālkalšanas ievirzes vadītāji Mari-
na un Ilgvars Zāraki šogad ļoti le-
pojas ar saviem audzēkņiem un priecājas
par skolas saimnieka Jāņa Līča atsaucību
un izdarību. Pateicoties abiem šiem fak-
toriem, visi bluķi, ogles un pievilktā strāva
dara savu, lai vīri, kam, kā abi vadītāji saka,
“rokas savā vietā”, varētu kalt.

“Šoreiz dalībnieku vidū vairāk vīri, ku-
riem ir fizisks spēks, ir arī pāris puikas,” stās-
ta Marina. “Puišiem metālkalšana ir svē-
tīga, jo viņi apgūst, kā turēt āmuru rokās,
kā urbt un kurināt ēzi. Kopumā tā ir saim-
nieciska cilvēka mācība.” Vai metālkalšana
arī ir ievirze, kur no puikas kļūst par vīru?
Drīzāk no vīriem par vīriem māksliniekiem.
“Mums šoreiz iznāk tāda kā radoša darbnī-
ca, un jautājums ir nevis par to, vai var uz-
taisīt, bet ko uztaisīt,” turpina Marina.

Vadītāji atzīst, ka nodarbību ir maz, un
darbs ir grūts. Pirmais uzdevums visiem bi-
jīs vienāds – uzkalt pakaramo – lai pārbau-
dītu, ko kurš spēj. Tālāk sekojusi improvi-
zācija – kāds to pakaramo pārveidojis par
krūzīšu turamo, cits par svečturi, vēl kāds
gatavojis pudeļu attaisāmo.

Ilgvars ar metālkalšanu nodarbojas jau
13 gadus, apguvis prasmu Latvijas Etno-
grāfiskā brīvdabas muzeja tautas daiļ-
amatniecības studijā *Auseklis* pie meistara
Viļņa Vincēviča. Marina darbojusies tajā
pašā studijā, taču ar metālkalšanu pro-
fesionāli nenodarbojas. Viņa pabeigusi
Latvijas Mākslas akadēmijas funkcionālā
dizaina nodaļu: “Mākslinieciskā domāšana
metālkalšanā ir vairāk nekā svarīga. Mēs
veidojam tautiskus, spēcīgus darbus, un ar
to palīdzu arī mūsu audzēkņiem 3x3.” ♦

Laura Bitiniece

Ada dienu, ada nakti

“Vīspirms nāc izadi pati rakstus,
tad varēsi labāk uzrakstīt!” ai-
cina adīšanas ievirzes dalībnieces. Viņas
dalās pieredzē, ka varot pagūt “divas vie-
nā”, jo nīkšana un adāmadatu zibināšana
saderot kopā it labi. Tāpēc septiņas sie-
vas un meitas ada dienu un nakti. (Ceru,
ka viņas nejutās kā pasakā, kad pa nakti
sadarītais pa dienu jāārda ārā un jādara
par jaunu!)
Izstādē rādīšot tikai šeit tapušos
pauraudziņus, nevis gatavus darbus.

Tas bagātīgais cimdu un zeķu pūrs,
ko redzu ievirzē, paņēmiens līdzī no
mājām...

Māsas Elza un Madara Ozolas iemā-
cījušās adīt slavenos Rucavas robiņus
un pīnītes, kvadrātiņus un rombiņus.
Ja gadās kāda kļūmīte, ievirzes vadī-
tājas Aleksandra Maksakova un Rasma
Kleina palīdz ātri izlabot. Šodien visas
mācās adīt tikliņpatenta rakstu (tas ir
sarežģīts, tāpēc rīt izstādē apskatiet
labi!). ♦

Dace Kokareviča

EKSKURSIJAS BILDĒS

Muižas kalna pārsteidzošā panorāma

Uz Svētavotu

Baiba Krūmiņa lidinās

Andra Nora Davidone gatava spēlēt un spēlēt

Svētavotā mazgāta mute

Briežu ģimene jūras vējā

Stādīšanai gatavi

Muzikālā pauze

Velobraucēji pie Zvanītājiem

Kopā ar bioloģijas zinātni Ināru Bondari stādām magnoliju

Dziedāt un dejojot vienmēr gatavi!

PAVISAM NOPIETNI

Siliņš Rucavā V

Labas dienas, labi ļaudis! Man pienāca Lziņa, ka lasītāja prasījusi, kur palikusi Siliņa sleja. Tagad es zinu, ka mani lasa bez redaktrises vēl divi lasītāji. Otrais lasītājs ir Purciems, kas nav nopietni ņemama. Viņa to dara tāpēc, lai vēlāk zākātos. Bet arī viens lasītājs jau ir zolīda bāze, uz kuras nākamās divās – trīs dienās jau var ko būt.

Kāpēc Siliņš vakar nebija Pūralādē, atbilde ir vienkārša – Kokareviča māmiņai bija jāpublicē stafetes rezultāti, un tāpēc SILIŅŠ (bija gan) RUCAVĀ, bet ne Pūralādē. Man tika piešķirta nepelnīta brīvdiena, bet vai nu es iešu strīdēties. Vakār parādījies 3x3 arēnā tikai vēlā pēcpusdienā, nu labi, labi – agrā vakarā.

Biju laikā, ja neskata mazu nokavēšanos, uz Austras Pumpures un Austras bērnu koncertu, kas beidzas ar Austras klasisku teicienu: "Tagad jābeidz, citas izejas nav."

Austra nav kļuvusi neko vecāka. Saku viņai, ka mēs esam kopīgi uzstājušies Rucavā pirms 13 gadiem. Austra saka, ka viņa ar koncertiem uzstājusies Šanhajā un citur, bet kāpēc Austrālija viņu nekad neesot aicinājusi? Labs jautājums, uz kuru man grūti atbildēt, jo esmu jau labu laiku bijis prom no Austrālijas latviešu sabiedriskās dzīves. Es savā laikā runas viriem propogandēju koklētāju Prievišu Andri, bet bez panākumiem.

Uzdāvinu Austrai savu grāmatu "Konu, Andriev, dzērājam dzērāja valoda". Arī Jums ir iespēja to nopirkt. Purciems zīmējis vāku – es esmu redzams sēžam alus pudelē. Jūsu naudiņa nenonāks manā kabatā, bet 3x3 kasē.

Pēc koncerta vakariņas. Pēc koncerta pie Pričiniem ēst kūpinātas zivis un nedaudz ieslapināt. Turpat uz vietas maza žāvētava. Zivis – breksis un butes vai, kā pie mums Carnikavā saka, lestes, labas. Piekožam klāt svaigi ceptu maizi un aplaistām ēdmaņas ar šķidrumu dzintara krāsā.

Cik gan maz vajadzīgs, lai cilvēks būtu apmierināts un laimīgs. Paliek vēss, un mēs pārceļamies uz Saktas virtuvi, kur mums pievienojas arī japāniete Aija (Aya) un leva no Norvēģijas.

Aijai garšo alus. Viņa ir brīnišķīga jāpāņu meitene. Meitene?! Viņa bija pateikusi Puram savus gadus. Ja tā ir taisnība, tad es esmu gatavs lēkt lejā no Fudžijamas bez izpletņa. Es zinu, ka jums griebsies zināt viņas vecumu, bet man nav brīv to teikt.

Aija ir dizainere un viņas darbi ir redzami feisbukā.

• Pāris vārdus par Priekules amtierteātra izrādi "Ļaunais garš".

Ir jauki, ka tādas pašdarbības grupas pastāv un darbojas. Es dodu 10 punktus no 10 par uzdrošināšanos un tik pat par lugas izvēli, galvenokārt tāpēc, ka tā bija viencēliens. Es ieteiktu piestrādāt pie balsu projekcijas un dikcijas. Es pats esmu 40 gadus darbojies teātrī un skolots no profesionāliem aktieriem.

• Piekdiena, 18. jūlijs. Pamostos plkst. 6.00. Vēl dziļa nakts. Pamostos plkst. 9.30. Johaidi! Man šķiet, ka es sapnī redzēju Kokareviča māmiņu stāvam pie porūža durvīm ar bomi rokā. Augšā, dušā, prom uz skolu. Pa ceļam satieku Andri Tomašunu. Stāsta, ka vakar bijis pirti. "Tu neko tīrāks neizskaties," es viņam saku.

Apstaigāju skolas apkārtni. No lopdarības veidotie sēdekļi samesti kaudzē un apsegti ar brezentu. Aci saista koka mazā mājiņa, veidota klasiskās formās, rombveidīga ar nocirstu apakšgalu.

Ārpusē pie durvīm sarkana bļoda, metrus divus no zemes, kas lietotāju mazliet mulsina. Pēc ilgākas izpētes atklājas, ka tas ir ziepju trauks, gan inspekcijas brīdī bez ziepēm.

Viss tas labākais jāsaka par dušas telpām skolas parkā. Sienas veidotas no sapsiestām koka plāksnēm. 3x3 dancotāji te skrienot naktī noskalot sviedrūs.

Mani mulsina no akmeņiem veidotās kāpnes pie diķa. Kam tās domātas?

Satieku Ventiņu. Viņa atradusi 50 gadus vecu Rucavas bērzu pirtslotu. Zaru kāti ļoti īpatnēji sasieti.

Man vēl ir ko stāstīt, bet jābeidz. Pulkstens 14.00.

Nāves līnija jeb *deadline* kā mēs, latviešu anglosaksīgie, sakām, vai skaidri latviski – Dovoļno, Krastiņ. ♦

PATIESI

Buča Robertam

Vakara pasaciņā Roberts saka: "Bet, pirms doties uz čuču, iedodiet mammai un tētim buču." "Un arī Robertam," atskan maza, smalka balstiņa.

Neēdusi nepaliks

Ventiņ Līg ziņo, ka mūsu šefpavārīte Dace Šķēle ēdienreižu laikā katru dienu aizvieto vai nu skolas dežuranti, vai nu pusi kafejnīcā. Avīzei pavārīte sacīja, ka savējos neēdušus neatstās, un pa kuru laiku lai tie paēd, ja jāstrādā. "Par mani neuztraucieties, es jau neēdusi nepalikšu!" smejas pati meistare.

Vajag paspēlēties

Astoņos no rīta, kad nometnes vadītāja Inese Krūmiņa parādās skolas pagalmā, no mājas stūra izlec meitēns, un uzstājīgi noprasa: "Kur tu iesi?" Inese neapmulsot: "Man jāiet dažī papīri sarakstīt." "Bet pēc tam uzreiz nāksi atpakaļ?" Inesei sanāk smieklī. Varbūt šodien beidzot atradīsies laiks arī paspēlēties?

Pussieks graudu

"Vitolnieku" Zigmārs: "Te glabāja graudus. Katram cilvēkam uz ziemu vajadzēja divus siekus graudu." 3x3 ekskursanti: "Un cik ir viens sieks graudu?" Zigmārs: "Nu puse no diviem".

Tūkstoš un vienu gadu veca laiva

Kad etnogrāfiskās sētas saimnieks Zigmārs 3x3 ekskursantiem rāda seno laivu, viņam asistē viņa mazā meitiņa. Zigmārs stāsta, ka laiva ir tūkstoš gadus veca. "Jau pagājušajā gadā tu sacīji, ka tai ir tūkstoš gadu," skaļi iebilst meitiņa. "Tad tūkstoš un vienu gadu veca," precizē Zigmārs.

Kur mana mamma?

Ilze Cekule vēlā vakarstundā uz tumšām skolas kāpnēm satiek Annu Gobze-mi-Nulli. Kad abas brītiņu runājušas, Ilzes mazā meitiņa Elza sāk raudāt: "Mammu, kur tu esi?" Ilzi aiz Annas neredz. ♦

Pierakstījusī Lolita Lūse, Laura Bitiniece, Rasma Zvejnice

U.

"Pūralādes" redakcija:

Dace Kokareviča (redaktore), Lolita Lūse, Uldis Siliņš, Laura Bitiniece, Gundega Kalendra (maketētāja), Baiba Krūmiņa (fotogrāfe), Laura Skušķe

Sūti interesantus foto mirkļus, stāstus vai jokus – tālr. 25901229 (Dace) vai gundega@artekoms.lv

Paldies:

LATVIJAS REPUBLIKAS
KULTŪRAS MINISTRIJA

KULTURĀLĀ